

ת"פ 5052/01/18 - מדינת ישראל נגד א"פ

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 5052-01-18 מדינת ישראל נ' א"פ

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א"פ

הנאשם

באמצעות בא כוח עו"ד מוטי לוי

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדותיו של כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות:

הפקרה אחרי פגיעה - עבירה לפי סעיף 64 (א) (א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961 **(להלן: "הפקודה")**; סירוב לבדיקת שכרות ונהיגה בשכרות - עבירה לפי סעיף 64 + 64ב (א) (2) + 62 (3) לפקודת התעבורה [נח] תשכ"א - 1961 + סעיף 169ב לתקנות התעבורה; שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין תשל"ז - 1977; נהיגה בקלות ראש וברשלנות שגרמה לחבלת גוף ונזק לרכוש - עבירה בניגוד לסעיף 62 (2) + 38 (2) לפקודה; סטייה מנתיב נסיעה - עבירה לפי תקנה 40 (א) לתקנות התעבורה; אי מתן זכות קדימה - עבירה לפי תקנה 64 (ג) לתקנות התעבורה; אי ציות לתמרור - עבירה לפי תקנה 22 (א) לתקנות + 21 (ג) לתקנות + 62 (8) לתקנות.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, בתאריך 8.2.16 סמוך לשעה 11:50 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג מזדה 3 **(להלן: "הרכב")** ברחוב נשיאי ישראל **(להלן: "הכביש")** בכרמיאל ממזרח למערב, והתקרב לעבר כיכר השושנים.

הכביש במקום הוא דרך ציבורית, עירונית, שהמהירות המותרת בה היא - 50 קמ"ש. מדובר בכביש אספלט סלול, תקין ויבש, ללא חומר שמנוני עליו, דו סטרי, בעל שני נתיבי נסיעה בכל כיוון, המחברים בין כיכר השושנים לכיכר חבצלת **(להלן: "מעגל התנועה")**, ומופרדים על ידי קו הפרדה מקוטע. בין המסלולים קיים שטח הפרדה בנוי, ברוחב 4 מ', ועליו שתולה צמחיה ודשא **(להלן: "שטח הפרדה")**.

משעבר הנאשם את כיכר השושנים, החל הנאשם לעקוף רכב אחר שנסע בנתיב בכיוון נסיעתו, סטה לנתיב השמאלי, איבד שליטה על הרכב ועלה על שטח ההפרדה. הנאשם המשיך לנסוע על שטח ההפרדה, למרחק של כ-20 מ', כשהוא עוקר ודורס צמחיה ופרחים וגורם נזק.

משהגיע הנאשם לנתיב הנסיעה נגדי, המשיך ונסע הנאשם בנתיב הנגדי, בניגוד לכיוון התנועה, למרחק של כ-175 מ'. לאחר מכן, סטה הנאשם שוב ימינה, עלה שוב על שטח ההפרדה, והמשיך לנסוע עליו, עד שהתחבר לכביש, בסמוך

למעגל התנועה. כל זאת עשה הנאשם, תוך שהוא גורם לנהגים המגיעים ממולו, לסטות ימינה על מנת שלא לפגוע בו.

אותה עת נסעה בתוך מעגל התנועה, מכיוון דרום לצפון, נהגת אחרת **(להלן: "הנהגת המעורבת")** ברכב פרטי מאזדה. הנאשם שלא הבחין בה מגיעה משמאלו, בתוך מעגל התנועה, ופגע עם חזית רכבו, בדופן האחורית ימנית של רכב בו נהגה הנהגת וסובב אותו ימינה **(להלן: "התאונה")**.

מיד אחר כך, למרות שהנאשם הרגיש וראה את הפגיעה ברכב המעורב בתאונה, ואף הבחין בנהגת המעורבת, המשיך בנסיעה פרועה, והמשיך במנוסה מהמקום לעבר ביתו ברחוב משעול תפן 27. היינו, למרות שהנאשם היה מעורב בתאונה, בה נפגע אדם, או עלול היה להיפגע אדם, לא עצר במקום התאונה, או קרוב ככל האפשר, כדי לעמוד על תוצאות התאונה ולהזעיק עזרה, הוא לא מסר את פרטיו לנהגת המעורבת בתאונה, ולא התקשר למשטרה, אלא ברח לביתו.

כתוצאה מהתאונה נגרמו לנהגת סחרחורת, היא הובהלה לבית החולים בנהריה, נבדקה ושוחררה.

עוד הודה הנאשם, במסגרת כתב האישום, בכך שהתאונה, החבלה לנהגת המעורבת ונזקי הרכוש לרכבים ולשטח ההפרדה, נגרמו בשל נהיגתו הרשלנית אשר התבטאה בכך שנהג ברכב ללא תשומת לב לנעשה בדרך שלפניו; בכך שנהג תוך שחצה שטח הפרדה בנוי לנתיב הנגדי; נהג מרחק של כ-175 מ' בנתיב הנגדי בניגוד לכיוון התנועה, תוך סיכון רכבים בנתיב הנגדי; נכנס אל מעגל התנועה שלא בבטחה תוך הפרעה וסיכון התנועה; נהג ולא נתן זכות קדימה לרכב ב' שהגיע משמאלו בדרך החוצה, במעגל התנועה; כמו כן הודה בכך שלמרות שיכול היה להבחין ברכב המעורב בתאונה ממרחק לא הבחין בו כלל; ובכך שלא עמד על תוצאות התאונה ולא התקשר למשטרה, ולא העניק עזרה לנהגת המעורבת בתאונה; וכן נהג בחוסר זהירות וברשלנות ולא כפי שנהג מן הישוב נוהג בנסיבות העניין.

זאת ועוד, הנאשם הודה בכך שביום 8.2.16 סמוך לשעה 15:50, לאחר שנודע למשטרה, כי הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים, וכי קיים חשד סביר, כי הוא נהג תחת השפעת סמים, ונדרש ע"י שוטר, למסור דגימת שתן, לצורך איתור סמים מסוכנים בגופו, נכנס לתוך חדר השירותים בתחנת משטרת כרמיאל, ביקש לסגור מעט את הדל, ואז לא נתן שתן שסופקה לו לצורך כך, אלא יצק חומר נוזלי אחר לכוסית השתן, וזאת בכוונה למנוע, או להכשיל, את בדיקת השתן, ובכך סירב הנאשם לתת דגימה לפי דרישת שוטר בהיותו נוהג ברכב, ולכן נהג בשכרות.

במעשיו הנוספים האלה, לאחר מעורבותו בתאונה, כמתואר לעיל, הפקיר הנאשם רכב אחרי פגיעה, כמו כן שיבש הנאשם מהלכי משפט, וכן נהג הנאשם בשכרות ותחת השפעת סמים בסרבו למסור דגימת שתן לפי דרישת השוטר, ובמסרו לשוטר חומר אחר, שאינו שתן.

תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם, הוגשו שלושה תסקירים של שירות המבחן, להלן תמציתם:

בתסקיר הראשון, מיום 27/12/18, סקר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את תולדותיו, ממנו עולה כי מדובר במי שצרך סמים מסוגים שונים, במהלך תקופות ממושכות בחייו, וכן סמוך לביצוע העבירות נשוא דיונו.

עקב בעיה תחלואתית כפולה של התמכרות ומחלת נפש, ערך שירות המבחן בדיקה ביחס לתחלואה הנפשית של הנאשם, ומצא כי מדובר בנאשם אשר בשנים 2006-2007, היה במעקב פסיכיאטרי ברוסיה, עקב חשד למצב פסיכוטי עם סימני דיכאון, תחת שימוש בסמים והוא טופל תרופתית. לאחר עלייתו ארצה, היה במספר אשפוזים במוסד רפואי ב-2009 וב-2016.

בבדיקה אחרונה שנעשתה לו בחודש יולי 2018, לא נמצא הנאשם במצב פסיכוטי, חשיבתו הייתה מאורגנת ללא הפרעות, בוחן מציאות תקין, ולטענתו הוא לא משתמש בסמים מאז 2009.

מדיווח שהתקבל מהעובדת הסוציאלית בקהילה, בעמותת "ידי נפש", נמסר כי הנאשם בקשר איתם לצורך בניית תכנית טיפולית, ודיווח כי הוא מתמיד בנטילת תרופות. ההתרשמות הייתה כי הוא משתף פעולה ובעל מוטיבציה לשפר את מצבו על אף הקשיים שהוא מתמודד איתם.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם בעל יציבות ברמה נמוכה, קושי ביצירת קשר עם דמויות סמכותיות וגורמי תמיכה וטיפול, לוקה בחשדנות ומידה מסוימת של מניפולציה, תוך הסתרת מידע, וסתירה ביחס למידעים אותם הוא חושף.

הנאשם התקשה לבחון את מניעיו בביצוע העבירות, את הטעויות שביצע, ביטא שיתוף פעולה חלקי בלבד, הפגין מידה מסוימת של תפיסה אנטי-חברתית בעמדותיו, ביחס לנורמות התנהגות מקובלות, קיימת חשיפה לחומרים ממכרים, ולא ניתן לשלול כי הוא עושה שימוש בסמים גם כיום.

לאור האמור, ועל מנת להשלים תהליך אבחון בשירות, ביקש וקיבל שירות המבחן דחייה על מנת להעמיק את החקירה בעניינו של הנאשם, בעיקר בנושא שימוש בסמים, ועל מנת לבחון אופציות שיקומיות.

בתסקיר השני, מיום 30/4/19, מדווח שירות המבחן כי הנאשם התקשה לבחון מה הביא אותו לביצוע העבירות, וטען שהוא לא זוכר מה קרה. הוא הכחיש שוב את השימוש בסמים, וטען שהוא לא סובל מבעיה בתחום, אולם מאחר ושירות המבחן נחשף למידע אודות שימוש בסמים עקב תחלואה נפשית, בחן עם הנאשם אפשרות שילובו בטיפול בתחום, אך הנאשם סרב לכך מאחר ולא תפס את עצמו כסובל מהתמכרות או מבעית סמים כלשהי. יצוין, כי בדיקות הסמים שמסר הנאשם נמצאו נקיות ולאור התנגדותו, לא שולב בטיפול.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולת להיעזר בגורמי טיפול, וכי הוא מצוי בשלב הראשוני של יצירת קשר אמון עם גורמי הטיפול, ולכן, על מנת לחזק את כוחותיו ולהעצים לקראת תהליך שיקומי, סבר שירות המבחן כי הטלת עונש מאסר, עלולה להביא לרגרסיה במצבו, ולפגוע בהליך השיקומי, ולכן המליץ לבית המשפט לשקול את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן לשנתיים ובנוסף, של"צ בהיקף של 300 שעות, אלא שמאז המלצה זו, חל שינוי ומהפך בהמלצות שירות המבחן, כפי שיפורט להלן.

בתסקיר השלישי, מיום 30/5/19, שיקף שירות המבחן את ההתפתחויות שהובילו אותו לחזור בו מהמלצותיו, כפי שהובאו בתסקיר השני הנסקר לעיל. מסתבר, כי לאחר הגשת התסקיר השני לבית המשפט, התקבל מידע מהמטפלת בנאשם במסגרת "סל שיקום", לפיו התרחש **"אירוע התנהגותי חמור בלתי הולם בעל אופי מיני כפייתי וכופה, בתגובה לסירוב לקשר אינטימי, עם גורם מטפל, בביקור בית, שערכה בביתו, במסגרת תהליך השיקום"**.

צוין כי לא הוגשה בשלב זה תלונה רשמית אצל גורמי אכיפת החוק, אך הוחלט, במסגרת משרד הבריאות, כי "סל

השיקום" והטיפול במסגרתו, יושהה, עקב האירוע החריג, והעובדת הסוציאלית ומדריכת השיקום, לא ילוו את הנאשם עד להודעה חדשה.

שירות המבחן מצוין, כי ניכר שדפוסי ההסתרה והקושי של הנאשם להיות במגע עם החלקים הפוגעניים שבו, ממשיכים כשהוא נתון תחת תהליך שיקומי ולכן, ההערכה היא, כי רמת המסוכנות להימשכות התנהגויות פורצות גבולות, במרחב היחסים האינטימיים, מתקיים.

עוד הוא מצוין, כי ניכר שהנאשם מתקשה לטפל בקשייו השונים, לרבות שליטה בדחפים וויסות רגשות.

שירות המבחן מסכם את תסקירו וקובע, כי לאור פרק הזמן הרב שחלף, ממועד כתיבת התסקיר הקודם, איפשר הדבר לבחון את הערכתו הקודמת, ולגישתו, המלצותיו והערכותיו הקודמות, בתסקיר השני, **היו שגויות**, ביחס ליכולתו של הנאשם לשמור על גבולות התנהגותיים מותאמים.

במצב שנוצר, קובע שירות המבחן, בהעדר מסגרת טיפולית מותאמת לצרכיו של הנאשם, קיים סיכון להישנות העבירות, ולכן, **חזר בו שירות המבחן מהמלצותיו**, כפי שהובאו בתסקיר השני, ונמנע מהמלצה אודותיו.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה, עמדה על החומרה היתרה שיש במעשי העבירות של הנאשם, כיצד הפקיר את קורבנותיו לאחר הפגיעה, נהג בשכרות, שיבש מהלכי משפט, תוך שהוא גורם נזק לגוף ורכוש.

לגישתה, מדובר בעבריינות תנועה, ברמה גבוהה ביותר, המצביעה על זלזול כלפי שלטון החוק, ובשלום הזולת, תוך שהנאשם עשה שימוש ברכב מנועי ככלי נשק בידיו.

המאשימה ביקשה כי בית המשפט ישקול לחומרה את ריבוי העבירות והנזק שנגרם בעקבות התאונה.

עוד ציינה, כי מדובר במי שמסר דיווחים סותרים בנוגע לשימוש בסמים, הבין היטב מה עשה, פגע בנהגת, היה מעורב בתאונה, ולמרות זאת המשיך בנסיעה פרועה אחרי התאונה, וכאשר ביקשו ממנו לתת דגימת שתן, לצורך איתור סמים, פעל באופן מודע, על מנת להכשיל את ביצוע הבדיקה.

עוד הצביעה ב"כ המאשימה, על כך שהנאשם מסר דיווחים סותרים בשירות המבחן לגבי השימוש בסמים, ולעניין הניקיון מסמים, הדגישה ב"כ המאשימה, את העובדה שמדובר על שתי בדיקות שתן בלבד שנמצאו נקיות, וחזרה והפנתה להכשלת בדיקת השכרות שנועדה לאתר סמים בגופו של הנאשם, באירוע התאונתי.

ב"כ המאשימה אשר אותה עת לא הייתה ערה לתסקיר השלישי, ולחזרת שירות המבחן מהמלצתו, ביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן וטענה כי מתחם העונש בנסיבות העניין, נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר, ופסילה הנעה בין 5 ל-8 שנים.

מנגד, ביקש הסניגור לאמץ את המלצות שירות המבחן, כפי שאלה הובאו בתסקיר השני שהוגש לבית המשפט, היינו, להעדיף את הפן השיקומי על פני הפן הגמולי.

הסניגור המלומד, הצביע על השיהוי הרב בהגשת כתב האישום, על נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן, וטען כי יש בעניינו קרבה לסייג לאחריות פלילית, נוכח התחלואה הנפשית ממנה סבל הנאשם.

נטען כי הטלת עונש מאסר, אפילו אם הוא יהיה בדרך של עבודות שירות, תגרום לרגרסיה באפיק הטיפול. הסניגור ביקש לחרוג ממתחם העונש ההולם, והדגיש בטיעונו את התחלואה הנפשית של הנאשם, כבסיס והצדקה לחרוג מכך.

יצוין, למען הסדר, כי בהעדר תשתית רפואית, עליה העיר בית המשפט במהלך טיעוני הסניגור, איפשר בית המשפט לסניגור, להגיש חומר רפואי, המגבה את טענותיו, לגבי מצבו הנפשי של הנאשם. לפיכך, לאחר הטיעונים לעונש, הגיש הסניגור חומר רפואי, הנוגע לתחלואתו הנפשית של הנאשם. חומר זה מונח כעת בפני בית המשפט, ממנו עולה, כי הנאשם מתמודד עם הפרעה נפשית כרונית, אך מזה תקופה ארוכה, מצבו הנפשי יציב.

כמו כן, הגיש הסניגור את חוות הדעת המקיפה שערך המרכז הרפואי לבריאות הנפש "פליגלמן" בתיק זה, ממנה עולה תמונה קונסיסטנטית, כי הנאשם לוקה בהפרעה סכיזו-אפקטיבית, שפירושה המקצועי הוא, שהנאשם מתמודד עם הפרעה המאופיינת בתנודות של מצבי רוח, כמו דיכאון, עם תסמינים של סכיזופרניה.

צוין, כי הפרעות אלה, הינן עקב שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, ולאור הפרעת אישיות גבולית, המאופיינת באי יציבות רגשית. יחד עם זאת, נקבע כי הנאשם מבין היטב את ההליך המשפטי, את המעשים שעשה עובר לביצוע העבירות, ולכן הוא מסוגל לעמוד לדין ובר עונשין.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם סיפר על הטיפולים הנפשיים שהוא עבר, לדבריו חלה במחלת נפש בגיל 26, עבר טיפולים, נטל תרופות, קיבל סיוע מעובדים סוציאליים שסייעו לו במציאת תעסוקה מותאמת, עבד עד לפני 4 שנים כאח בבית חולים בבאר יעקב. לדבריו, לא סיים את לימודי ההסמכה.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

התנהגותו ונהיגתו של הנאשם, באירוע מושא כתב האישום, משקפים מעשים מסכני חיים, החותרים נגד בטחונו ושלומם של משתמשי הדרך. מעשים אלה כאשר הם מלווים במעשה הפקרה, שהוא אחד המעשים החמורים והמכוערים בעבירות התעבורה, משקפים יחד זילות מוסרית וזלזול מופגן בשלומם ובחיי אדם. כאשר אדם הגורם לתאונה, רואה אחר, מתבוסס בדמו או שיש חשש שנפגע, ובמקום לעזור לו, ואולי בכך להציל את חייו, נס מהמקום, על מנת להציל את עורו, ומפקיר את הפצוע לגורלו, הוא פועל באופן המנוגד לערכי היסוד של שיטת המשפט שלנו, ולערכי מורשת ישראל אשר מצאו עיגון חקיקתי (ראו: חוק לא תעמוד על דם רעך, התשנ"ח 1998). מעשיו של הנאשם פגעו בערך מוגן זה, במידה גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

להלן מספר פסקי דין במקרים דומים לענייננו:

רע"פ 6823/13 **נסים בראנץ נגד מדינת ישראל** - שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בהפקרה ברשלנות, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק ואי מתן זכות קדימה. בית המשפט העליון אישר כי באותו מקרה, מתחם הענישה ההולם, במקרים בהם לא אירעו תוצאות קטלניות מעבר לחבלות, נע בין 6 חודשי עבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי גזר, נוכח הנסיבות שם, 15 חודשי מאסר, פסילת רישיון ל- 7 שנים, מע"ת, קנס ופיצוי. רשות הערעור נדחתה.

ע"פ (נצרת) 4564-07-13 **מדינת ישראל נ' עטיה** - הנאשם הורשע בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ושיבוש מהלכי משפט. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, תוך שצוין כי עונשו המתאים של הנאשם הינו 12 חודשי מאסר, אך יחד עם זאת, ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, ועל כן הוטלו רק 7 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, החמיר המחוזי בעונש הפסילה משנתיים לחמש שנים.

ת"פ (אשקלון) 29211-03-14 **פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נגד יוסי לגטבי** - הנאשם הורשע בעבירות הפקרה, נהיגה בקלות ראש וברשלנות וגרימת חבלה, נהיגה בפסילה, תחת השפעת משקאות משכרים, במהירות, שיבוש הליכי משפט, הדחה בחקירה ונהיגה בשכרות. תסקיר שירות המבחן נמנע מהמלצות. נקבעו מתחמי ענישה נפרדים לכ"א מהעבירות, דבר אשר הוביל את בית השפט לגזירת עונש חמור במיוחד. לעבירת ההפקרה - בין 3 חודשים ל- 7 שנים, לעבירת הנהיגה בפסילה - בין 0 ל- 20 חודשי מאסר, פסילה בין 3 חודשים ל- 10 שנים, מע"ת וקנס בין מאות לאלפי שקלים, לעבירת הנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים - פסילה בין 3 חודשים ל- 15 חודשים, קנס בין מאות לאלפי שקלים ופסילה על תנאי, לעבירת השיבוש- בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. בסופו של דבר, נגזרו על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל ופסילת רישיון למשך 9 שנים ועונשים נוספים.

ת"פ (ב"ש) 33805-03-16 **מדינת ישראל נ' פארס בן אברהם אלרבאדי** - בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע בביצוע עבירות שעניינן, בין השאר, הפקרה אחרי פגיעה; נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ברשלנות וגרימת חבלה; אי ציות לאותות רמזור, עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך 5000 ₪, פיצוי בסך 20,000 ₪ פסילה מלהחזיק רישיון למשך 7 שנים ופסילה על תנאי בת שנה.

ת"פ (י-ם) 51405-10-12 **מדינת ישראל נ' ג'מיל קונבר** - הנאשם הורשע בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה ומעשי פיזיות ורשלנות ונדון ל- 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה למשך שנתיים, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 1000 ₪.

ת"פ (רח') 9600-10-15 **מדינת ישראל נ' אביעד גואטה** - הנאשם הורשע בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה, מעשה פיזיות ברשלנות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה רשלנית שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא. בגין עבירות אלו נדון הנאשם לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 5 שנים ופסילה על תנאי.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

התכנון שקדם לביצוע העבירה - מדובר בנאשם אשר נהג את רכבו, החל לעקוף רכב אחר, כאשר לפתע סטה לנתיב השמאלי, איבד שליטה, עלה על שטח הפרדה, המשיך לנסוע עליו כ-20 מטר, כשהוא עוקר ודורס צמחייה וגורם לנזק, המשיך ונסע בנתיב הנגדי, בניגוד לכיוון התנועה, מרחק של כ-175 מטרים, לאחר מכן, סטה שוב ימינה, עלה שוב על שטח ההפרדה, והמשיך לנסוע עליו עד שהתחבר לכביש בסמוך למעגל תנועה, כל זאת כאשר הוא גורם לתנועה המגיעה ממולו, לסטות ימינה על מנת שלא לפגוע בו, לא הבחין ברכבה של הנהגת המעורבת בתאונה, מגיע משמאלו, בתוך מעגל התנועה ופגע עם חזית רכבו, בדופן האחורית ימנית של רכבה, תוך שהוא מסובב אותו ימינה.

מיד אחרי התאונה, ולמרות שהנאשם הודה שהוא הרגיש וראה את הפגיעה ברכב הנהגת המעורבת, ואף הבחין בה, הוא המשיך בנסיעה פרועה, כלשון כתב האישום, תוך שהוא נס מהמקום לביתו.

בנסיבות אלה, ברור למדי כי הנאשם היה מודע היטב לכל מעשיו, ובחר להתנהג כפי שהתנהג.

לא מדובר בנהיגה אסורה נקודתית, אלא באירוע מתמשך, על פני כברת דרך, תוך שהנאשם עובר שורה של חוקי תעבורה, תוך סיכון חיי אדם, והכל כאמור, באופן מודע, יזום, ומתוכנן.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות - הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירות.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - כפי שצוין לעיל, מדובר בנהיגה פרועה, תוך עלייה על שטח הפרדה ונסיעה עליו במרחק של כ-20 מטר, כאשר תוך כדי נסיעה, הוא עוקר ודורס צמחייה וגורם נזק, ממשיך ונסע בנתיב הנגדי, בניגוד לכיוון התנועה, מרחק של כ-175 מטר, לאחר מכן סטה שוב ימינה, ועולה על שטח הפרדה, עד אשר הוא פוגע ברכבה של הנהגת המעורבת. הנזק הפוטנציאלי שיכל להיגרם, הוא תאונה קטלנית.

הנזק שנגרם - לבסוף, בתום הנהיגה הפראית של הנאשם, הוא פגע ברכב הנהגת המעורבת וגרם לנזק לרכב, ולפגיעה בנהגת, היא סבלה מסחרחורות, הובהלה לבית החולים, ובתום הטיפול שוחררה.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות - מעובדות כתב האישום, עולה ברורות, כי מדובר במי שנהג באופן מופקר וחסר אחריות וגרם לתאונה. לאחר שנודע למשטרה כי הוא מעורב בתאונה, והיה חשד סביר כי הוא נהג תחת השפעת סמים, הוא הכשיל את הבדיקה וסירב לתת דגימת שתן, ולכן, על פי החוק, נמצא כמי שנוהג תחת השפעת חומר משכר.

יכולתו של הנאשם להבין את הפסול ויכולת השליטה במעשיו - הנאשם הבין היטב את הפסול שבמעשיו, כאמור, לא מדובר בעניין רגעי, אלא אירוע הנמשך על פני פרק זמן לא מבוטל ועל פני כברת דרך, תוך שהנאשם מנווט את רכבו, נוהג על שטח הפרדה, נוהג בניגוד לכיוון התנועה, פוגע ברכב אחר, מבחין בפגיעה ובנזק וממשיך במנוסה לביתו.

גם חוות הדעת שהגישה ההגנה, מלמדת כי מדובר במי שלא היה במצב נפשי מעורער, בעת ביצוע העבירות, אלא הבין היטב את הפסול שבמעשיו, ולכן הוא בר עונשין. מכאן, שהנאשם ידע היטב מה הוא עושה.

הקרבה לסייג לאחריות פלילית - הסיניגור המלומד טען כי קיימת במקרה דנן קרבה לסייג לאחריות פלילית, מטעמים של בריאות נפשית של הנאשם. לצורך כך, הגיש את חוות הדעת הרפואית שערך המרכז לבריאות הנפש ותעודות רפואיות נוספות. כמו כן, הסתמך הסיניגור על חקירתו של שירות המבחן, את מצבו הרפואי-נפשי של הנאשם.

בחינת החומר הרפואי מלמדת כי אכן הנאשם מתמודד עם מחלת נפש שפורטה לעיל, ועבר טיפולים שונים, אך במשך מספר שנים גילה יציבות, ומכל מקום, עובר לביצוע המעשים נשוא כתב האישום, נמצא כמי שאינו סובל משום הפרעה פסיכוטית כלשהי. הודגש הקשר בין השימוש בסמים, לבין מצבו הנפשי.

כך שבנסיבות העבירות שביצע הנאשם, לא נמצאה תשתית ראייתית, על פיה ניתן לקבוע, קרבה כלשהי, לסייג לאחריות פלילית, על בסיס הלך הרוח של הנאשם, עובר לביצוע העבירות, ההיפך מכך. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, הוא סירב לבדיקה שנועדה לאיתור סמים בגופו, ובהקשר זה אני שב ומדגיש את האמור בחומר הרפואי שהגיש הנאשם עצמו, לפיו ישנה זיקה בין השימוש בחומרים ממכרים, לבין מצבו הנפשי, כלומר, מדובר במי שבמודע צורך חומרים ממכרים, הגורמים לו לאבד שליטה, ועל כן, הוא אינו זכאי ליהנות מהקלה כלשהי בעונשו, שעה שהוא עצמו, גורם לכך.

האכזריות והאלימות של הנאשם כלפי נפגע העבירה - מדובר במי שהיה מעורב בתאונת דרכים, פגע ברכב אחר, הבחין בפגיעה ובנהגת הרכב שנפגעה, ולמרות זאת, המשיך בנסיעה פרועה, ובמנוסה מהמקום, על מנת להציל את עורו. הנאשם הודה בעובדות אלה. עוד הוא הודה, כי הנהגת הובהלה לבית החולים, ונזקקה לטיפול רפואי.

התנהגות זו, היא התנהגות לא מוסרית, המזלזלת בחיי אדם ובשלומו של אדם והיא מנוגדת לערכי מוסר בסיסיים, שבין אדם לחברו.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

לאור הערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, רמת האשם שהפגין הנאשם כעולה מהמודעות האופפת את נסיבות ביצוע העבירות, ואת התנהגותו של הנאשם, ולאור נסיבות ביצוע העבירות כמפורט לעיל, כפי שהן משתקפות מעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם, נמצא לקבוע כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין, נע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה שנה בין 5 ל-8 שנים, פסילה על תנאי, וקנס.**

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

חריגה לקולה (סעיף 40ד (א) לחוק העונשין):

אין תשתית ראייתית המצדיקה חריגה לקולה.

בפתח גזר הדין, הביא בית המשפט את תמצית תכנם של התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם. לאור תקופת האבחנה הארוכה, הודה בסופו של יום שירות המבחן, כי הערכתו בתסקיר השני, בהן המליץ לבית המשפט, לחרוג מהעונש ההולם, ולהעדיף את הפן השיקומי, על פני הפן הגמולי - הן הערכות שגויות.

שירות המבחן הדגיש, כי הזמן הרב שחלף, הבהיר כי הערכתו ביחס למסוכנות הנובעת מהנאשם וליכולתו לשמור על

גבולות התנהגותיים מותאמים, הייתה שגויה. הוטעם, כי בהעדר מסגרת טיפולית מותאמת לצרכיו של הנאשם, הממוקדים במחלת הנפש ממנה הוא סובל, לא ניתן להקטין את הסיכון להישנות עבירות מצדו, ועל כן חזר בו שירות המבחן מהמלצתו בתסקיר השני.

יצוין, כי לאורך התסקירים ניכר כי הנאשם מוסר מידע לא נכון, ומסתיר משירות המבחן מידע באופן מניפולטיבי, על מנת ליצור פסאדה, של מי שלא עושה שימוש בחומרים משכרים ומיוצב מבחינה התנהגותית. אלא, שהאירוע האחרון נשוא התסקיר השלישי, חשף במידה לא מבוטלת, את הסיכון הנשקף מפני הנאשם.

אמנם, מדובר לכאורה בהתנהגות בעלת אופי מיני כפייתי, וכופה, כפי ששירות המבחן הגדיר זאת, אשר אינה נוגעת להתנהגותו של הנאשם באירוע נשוא כתב האישום, אלא שראייה זו היא ראייה צרה המתעלמת ממכלול התנהגויותיו ונתוניו של הנאשם.

גם לפי שירות המבחן, התנהגותו פורצת הגבולות של הנאשם, משקפת הלכה למעשה, את חוסר יכולתו לשמור על גבולות התנהגות מותאמים לסביבה, למוסר ולחוק. ביטוי מובהק לכך, יש באירוע נשוא כתב האישום, במסגרתו נהג הנאשם ברכב, באופן פרוע, כלשון כתב האישום, בו הודה הנאשם, כשהוא שיכור, תוך נהיגה מסכנת חיים, ותוך מנוסה מזירת התאונה, והכל בכדי להציל את עורו.

חריגה לחומרה (לפי סעיף 40 לחוק העונשין):

לא נמצא מקום לחרוג לחומרה בעניינו של הנאשם, למרות האמור לעיל.
תוצאות התאונה, באופן יחסי, ומבלי להמעט בנזק הכולל, הן קלות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - אין ספק שהטלת עונש מאסר על הנאשם, תפגע בו ובמשפחתו. שירות המבחן עמד על ההשלכה שיכולה להיות לעונש מאסר על הנאשם, בתסקיריו הקודמים.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות - לא נגרמו לנאשם נזקים.

נטילת אחריות של הנאשם וחזרתו למוטב - הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון.

מאמציו לתיקון הנזק - לא הובאה בפני ראייה מצד הנאשם לתיקון הנזקים שגרם. עם זאת, הנזקים הרכשיים שנגרמו עקב התאונה לה גרם הנאשם, מכוסים, יש להניח, על ידי ביטוח הרכב.

שיתוף פעולה עם רשויות החוק - הנאשם שיתף פעולה, והודה כאמור בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום.

נסיבות חייו של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירות - נסיבות חייו של הנאשם, מפורטות

בפירוט רב בתסקירי שירות המבחן. מדובר על בחור שמגיל צעיר, מתמודד עם מחלת נפש. יחד עם זאת, לפי דבריו, התייצב תעסוקתית, למד לימודי אח בבית חולים, עבד בבית חולים ומנהל אורח חיים תקין (ראו גם דבריו עובר למתן גזר הדין).

אין בפני בית המשפט תשתית ראייתית, שבכוחה לשקף זיקה, ולו רחוקה, בין נסיבות חייו של הנאשם, לגרימת התאונה והעבירות אותן עבר הנאשם, כמפורט בכתב האישום.

אין קשר בין הדברים. מדובר במי שנהג באופן פרוץ, מופקר וחסר אחריות, ועזב את מקום התאונה, תוך שהוא מפקיר פצועה במקום, ואף כאשר הגיעו אליו השוטרים, וניסו לברר באם הוא היה נתון תחת השפעת סמים, פעל באופן יזום, על מנת להכשיל בדיקה זו, כך שעם כל ההבנה להתמודדות של הנאשם עם מצבו הנפשי, אין בינה לבין קרות התאונה, דבר וחצי דבר.

התנהגות רשויות אכיפת החוק וחלופת הזמן מעת ביצוע העבירות - נטען כי כתב האישום הוגש בשיהוי רב.

מדובר באירוע מיום 8/2/16, כתב האישום המקורי הוגש ביום 2/1/18, מדובר בפרק זמן שאמנם אינו קצר, בין האירוע לבין הגשת כתב האישום, אך הוא אינו בלתי סביר, בנסיבות העניין, ולא גרם לעינוי דין לנאשם, כך שלא מצאתי ממש בטענת הסניגור, כאילו לשיהוי בהגשת כתב האישום, ישנה השפעה עונשית.

עברו הפלילי של הנאשם - מדובר בנאשם יליד 1984, אשר לחובתו הרשעה קודמת אחת מיום 20/6/16, בעבירות של איומים ותקיפה סתם, בגינה ריצה מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, ביחס לעבירות שבוצעו ב-4/3/16.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

מדובר באירוע תאונתי חמור, שכן הנאשם נהג בדרך ציבורית, עירונית, כשהוא עולה על שטח הפרדה בנוי, ברוחב של 4 מטר, כשעליו שתולה צמחייה ודשא, תוך שהוא מאבד את השליטה על הרכב, ולאחר מכן, ממשיך בנסיעה למרחק של כ-20 מטר, כשהוא עוקר ודורס צמחייה ופרחים וגורם לנזק, וכאשר הגיע לנתיב הנסיעה הנגדי, הוא לא עצר, למרות שיכל לעשות כן, אלא המשיך בנסיעה חסרת אחריות, בנתיב הנגדי, כשהתנועה מגיעה ממולו, וזאת למרחק של 175 מטרים, תוך שהוא גורם לנהגים, המגיעים ממולו, לסטות ימינה, על מנת שלא לפגוע בו, ובכך משקף סכנה חמורה לחיי אדם, עד אשר הוא פוגע בכיכר התנועה הסמוכה, ברכבה של הנהגת המעורבת, מבחין בפגיעה, מבחין בנהגת, ולמרות זאת ממשיך בנסיעה פרוצה, ונס מהמקום.

כאשר איתרו אותו שוטרים, והגיעו אליו, ודרשו ממנו דגימת שתן לצורך איתור סמים מסוכנים בגופו, הכשיל את הבדיקה וסירב לתת דגימה לפי דרישת השוטר, ולכן, נהג בשכרות.

מעשיו בנסיבות המתוארות, משקפות את אחת העבירות החמורות ביותר בפקודת התעבורה, הפקרה אחרי פגיעה, לצידן שיבש הנאשם הליכי משפט, נהג בשכרות, ותחת השפעת סמים, בסרבו למסור דגימת שתן ושורה של עבירות תעבורה, כמפורט בכתב האישום, שבעובדותיו הודה הנאשם.

לחומרה, שיש להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, מידת האשם שהפגין הנאשם במעשיו, התנהגותו שלא הייתה רגעית, חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם והתנהגותו פורצת הגבולות, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ולצידו פסילת רשיון הולמת ועונשים צופי פני עתיד מרתיעים.

לקולה, יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות התמודדותו הנפשית עם מחלת נפש, מזה שנים, את התוצאה הקלה, באופן יחסי כמובן, של התאונה.

בהיבט העונשי-גמולי, יש לקחת בחשבון כי לא מדובר במי שמאופיין בהתנהגות עבריינית "קלאסית" מובהקת, ובהקשר זה את עמדת "ועדת דורנר", המחקרים שביצעה, ואת משקלו של רכיב השיקום במסגרת שיקולי הענישה (ראו גם פסק דינו של כב' הנשיא ד"ר ר. שפירא בעפ"ת (חיפה) 1267-05-16 **רוברט חיזגלוב נ' מדינת ישראל** (2016)).

לפיכך, נמצא לקבוע את העונש ההולם בעניינו, בחלק הבינוני-תחתון של מתחם העונש ההולם, בדרך של הטלת עונש מאסר, אשר נוכח הנסיבות לקולה, ירוצה בעבודות שירות ברף העליון.

יצוין, כי הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות, במגבלות המפורטות בחוות דעת הממונה על עבודות השירות, על פיה, הביע הנאשם את הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות, תוך שהוסברו לו תנאי ריצוי המאסר.

עוד יצוין, כי עם התיקון האחרון לחוק העונשין, בכל הנוגע לעבודות שירות, מעורב גם שירות המבחן ומלווה את מי שהוטל עליו מאסר מעל 6 חודשים, בעבודות שירות, כאשר בתוך תקופת המאסר, ככל שהנאשם מגלה נכונות שיקומית, ישנה התוויה טיפולית-שיקומית, מצד רש"א ושירות המבחן (ראו סעיף 51(א) (ב) לחוק העונשין).

למרות ששירות המבחן הגיע למסקנה, כי הערכותיו בתסקיר השני שגויות ונמנע מהמלצה אודותיו, הרי שבשים לב לחקירותיו המקיפות של שירות המבחן, להצהרותיו של הנאשם, ולהתמודדותו הנפש שלו, סבורני, כי יש למקם את עונש המאסר בעבודות שירות, על מנת לאפשר לנאשם, מחד, אופק טיפולי-שיקומי בנאשם, ומאידך, ליתן על הנאשם עונש מאסר, המשקף הלימה ראויה למעשיו, בנסיבותיהם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, ב"מרכז קהילתי חצור", ברח' ההסתדרות 1, חצור הגלילית.

2. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, לפרק זמן של 6.5 שעות עבודה יומיות.

3. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות, במועד אשר ייקבע על ידי הממונה על עבודות השירות, ברח' הציונות 14, תחנת משטרת טבריה, במשרדי הממונה על עבודות השירות.

4. 7 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של הפקרה אחרי פגיעה ו/או נהיגה בשכרות ו/או נהיגה בזמן פסילה ו/או שיבוש הליכי משפט.

5. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של - 6 שנים.

6. על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו בתיק ביהמ"ש, לא יאוחר מיום 4.7.19.

7. מובהר לנאשם שגם אם הוא לא יפקיד את רישיונו, הוא פסול לנהיגה החל מיום 4.7.19 אך הפסילה תימנה לו רק מהיום בו יפקיד את רישיונו.

8. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, בהתאם לעבירות הקבועות ביחס לפסילה מותנית על פי פקודת התעבורה.

9. אני גוזר על הנאשם קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. פיגור בתשלום יעמיד מלוא הקנס לפרעון מידי ויפעיל את עונש המאסר שלצידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, במעמד הצדדים.